

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, буд. 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

« 15 » березня 2024 року

Слідчий 1 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України старший лейтенант юстиції Дривинський Андрій Петрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202400000000012 від 10.01.2024 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 110-2, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру Гушель К.В., відповідно до ст.ст. 40, 42, 93, 276, 277 та 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Гушель Ксенію Вікторівну, 30.11.1983 року народження, уродженку міста Мелітополь Запорізької області, громадянку України, зареєстровану за адресою: Запорізька область, Мелітопольський район, місто Мелітополь, вулиця Мелітопольських дивізій, 72, кв. 2, раніше не судиму,

про підозру:

- у вчиненні колабораційної діяльності, а саме у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади створеному на тимчасово окупованій території в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України;

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є російська федерація (далі - рф), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є Україна) та ще 49 держав-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про огороження їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави. Засуджуються не тільки збройне втручання, але також всі інші форми втручання, спрямовані проти правосуб'єктності держави або проти її політичних, економічних чи культурних елементів. Всі держави повинні утримуватися від того, щоб організувати, допомагати, створювати, фінансувати, заохочувати або допускати збройну, підривну або терористичну діяльність.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або по якій б то не було причині у внутрішні чи зовнішні справи інших держав; принцип відмови від інтервенції і невтручання у внутрішні і зовнішні справи держав включає: суверенітет, політичну незалежність, територіальну недоторканність, національну єдність і безпеку всіх держав; суверенне і невід'ємне право держави вільно визначати свою власну політичну, економічну, культурну та соціальну систему, розвивати свої міжнародні відносини і здійснювати невід'ємний суверенітет над своїми природними ресурсами відповідно до волі її народу без зовнішньої інтервенції, втручання, підривної діяльності, примусу або загрози в якій би то не було формі; обов'язок держав утримуватися в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосуванням в якій би то не було формі з метою порушити міжнародно-визнані кордони іншої держави, порушити політичний, соціальний або економічний порядок інших держав, повалити або змінити політичну систему іншої держави або його уряд, викликати напруженість між двома або більше державами; обов'язок держави утримуватися від збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації або будь-якої іншої форми інтервенції і втручання, явної або прихованої, спрямованої проти іншої держави або групи держав, або від будь-

якого акту військового, політичного або економічного втручання у внутрішні справи іншої держави; обов'язок держави утримуватися від будь-яких дій або спроб в якій би то не було формі або під яким би то ні було приводом дестабілізувати або підірвати стабільність іншої держави або будь-якого з його інститутів; обов'язок держави утримуватися від спроб впливати, сприяти, заохочувати або підтримувати прямо або опосередковано бунтівну або сепаратистську діяльність в інших державах під яким би то не було приводом, або від будь-яких дій, спрямованих на порушення єдності або підрив, або повалення політичного устрою інших держав.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Незалежність України визнано більшістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 рф.

Пунктами 1, 2 Меморандуму «Про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї» від 05.12.1994, закріплено, що рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти політичної незалежності України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Стаття 18 Конституції України визначає, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загально визнаними принципами і нормами міжнародного права.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму

зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Запорізька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі, 31.05.1997 укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Згідно ст. ст. 2-3 зазначеного Договору, рф зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та рф та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності та невтручання у внутрішні справи.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначене поняття агресії, яке є аналогічним з визначенням збройної агресії в ст. 1 Закону України «Про оборону України», зокрема, збройна агресія це застосування іншою державою або групою держав збройної сили проти України. Збройною агресією проти України вважається будь-яка з таких дій:

- вторгнення або напад збройних сил іншої держави або групи держав на територію України, а також окупація або анексія частини території України;
- блокада портів, узбережжя або повітряного простору, порушення комунікацій України збройними силами іншої держави або групи держав;
- напад збройних сил іншої держави або групи держав на військові сухопутні, морські чи повітряні сили або цивільні морські чи повітряні флоти України;
- засилання іншою державою або від її імені озброєних груп регулярних або нерегулярних сил, що вчиняють акти застосування збройної сили проти України, які мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно переліченим в абзацах п'ятому - сьомому цієї статті діям, у тому числі значна участь третьої держави у таких діях;
- дії іншої держави (держав), яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження третьої держави, використовувалася цією третьою державою (державами) для вчинення дій, зазначених в абзацах п'ятому - восьмому цієї статті;
- застосування підрозділів збройних сил іншої держави або групи держав, які перебувають на території України відповідно до укладених з Україною міжнародних договорів, проти третьої держави або групи держав, інше

порушення умов передбачених такими договорами, або продовження перебування цих підрозділів на території України після припинення дії зазначених договорів.

Підрозділ збройних сил іншої держави - військово формування іноземної держави, що має постійну чи тимчасову організацію, належить до сухопутних (наземних), морських, повітряних або спеціальних військ (сил) цієї держави, оснащене легкою зброєю чи важкою бойовою технікою, яка підпадає під дію Договору про звичайні збройні сили в Європі, перебуває під командуванням особи, відповідальної перед своєю державою і законами України за поведінку своїх підлеглих, які зобов'язані дотримуватися внутрішньої дисципліни, законів України, норм міжнародного права.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин, не можуть слугувати виправданням агресії.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Впродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися в Україні, невстановлені на цей час службові особи Збройних сил рф, ФСБ рф та представники влади рф, на території рф вступили у злочинну змову та домовилися про здійснення протиправних умисних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Досягти зазначеної мети вказані особи вирішили шляхом ведення агресивної війни проти України, у тому числі з використанням підрозділів та військовослужбовців збройних сил рф, створенням і фінансуванням терористичних організацій, створенням в їх складі незаконних збройних підрозділів та вчиненням інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії безумовно призведуть до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу невстановлені на цей час службові особи Збройних сил рф, ФСБ рф та представники влади рф, діючи за попередньою змовою групою осіб, упродовж 2013 року на території рф розробили злочинний план, яким передбачалася незаконна окупація та подальша анексія півострову Крим і південно-східних регіонів України.

Мотивами впровадження зазначеного плану послуговували Євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, що було розцінено невстановленими на цей час службовими особами Збройних сил рф, ФСБ рф та представниками влади рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, яка сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та призведе до ймовірної денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України.

У подальшому, невстановлені на цей час службові особи Збройних сил рф, ФСБ рф та представники влади рф, перебуваючи у невстановленому місці та у невстановлений час, продовжуючи виконання вказаного злочинного плану, діючи за попередньою змовою групою осіб, у супереччю вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували, розв'язали і почали ведення агресивних воєнних дій проти України, шляхом вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України - Автономну Республіку Крим і м. Севастополь, Луганську та Донецьку області, здійснення тимчасової окупації вказаної території з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Під керівництвом та контролем невстановлених на цей час досудовим розслідуванням представників влади рф, на території Донецької і Луганської областей України у 2014 року створено терористичні організації «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка».

Вказана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

24.02.2023 всупереч зазначеним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

Надалі політичне та військове керівництво рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланувало, підготувало і розв'язало агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддало наказ на вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, рф та світовою спільнотою, «Указом» президента рф путіна в.в. від 21.02.2022 № 72 визнано псевдодержавне утворення «луганская народная республика» суверенною та незалежною державою.

22.02.2022 президент рф направив до ради федерації звернення про використання ЗС рф за межами рф, яке було задоволено.

24.02.2022 приблизно о 05 год президент рф путін в.в. оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

ЗС рф, які діяли за наказом вищого військово-політичного керівництва рф, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування рф вторглися на територію суверенної держави Україна.

На виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці ЗС рф шляхом збройної агресії, застосовуючи зброю, 24.02.2022 незаконно перетнули державний кордон України в Київській, Чернігівській, Сумській, Харківській, Луганській, Донецькій, Херсонській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, вторглися на територію України та здійснили окупацію частин указаних територій, що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» 24.02.2022 введено воєнний стан на всій території України.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією рф проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який надалі Указами Президента України від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023, від 27.07.2023 № 451/2023, від 06.11.2023 № 734/2023, від 05.02.2024 № 49/2024 неодноразово продовжувався, востаннє – до 13.05.2024.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75,

Запорізька область, у тому числі Мелітопольський район, станом на 25.04.2022 належить до тимчасово окупованої території України.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон № 1207-VII), тимчасово окупована рф територія України є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація рф – сукупність державних органів і структур рф, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб’єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатком до неї: Положенням про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Крім того, ч.ч. 2, 3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій рф у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування, а саме:

– «Договор между российской федерацией и Запорожской областью о принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образовании в

составе Российской Федерации нового субъекта» від 30.09.2022, який ратифіковано федеральним законом від 05.10.2022 № 374-ФЗ;

– «Федеральный конституционный закон «О принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Запорожской области» від 04.10.2022 № 7-ФКЗ;

– «Постановление правительства рф от 01 декабря 2004 г. № 703 «О Федеральном казначействе»;

– «Приказ Федерального казначейства от 10.09.2020 №260 «Об утверждении устава федерального казенного учреждения «Центр по обеспечению деятельности Казначейства россии»;

– «Приказ Федерального казначейства от 06 октября 2022 года «287 «О создании Управления Федерального казначейства по Запорожской области».

Крім цього, відповідно до ч. 1 ст. 38 Конституції України громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевому референдумі, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Відповідно до ч. 6 ст. 17 Конституції України на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно вимог ст. ст. 72,73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Організація і порядок проведення референдумів та територіальний устрій України, згідно з положеннями ст. 92 Конституції України, визначаються виключно законами України.

Відповідно до ст. ст. 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.

Після початку агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф було тимчасово взято під контроль Мелітопольський район та частину інших населених пунктів на території Запорізької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами.

З метою утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Запорізької області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень 12.03.2022 представниками окупаційної адміністрації рф всупереч законного порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Запорізької області цілеспрямовано створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією – так звану «Военно-гражданскую администрацию Запорожской области» (юридична та фактична адреса: Запорізька обл., Мелітопольський район, м. Мелітополь, пл. Перемоги, буд. 4), в структуру якої входять галузеві (функціональні) органи адміністрації Запорізької області.

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом Державної казначейської служби України від 03.05.2019 №205-о «Про призначення Гушель К.В.», Гушель Ксенію Вікторівну призначено на посаду заступника начальника управління – начальника відділу – головного бухгалтера відділу звітності та бухгалтерського обліку Мелітопольського управління Державної казначейської служби України Запорізької області, а наказом Державної казначейської служби України від 05.04.2023 №158-о звільнено із займаної посади.

На початку березня 2022 року, у зв'язку із тимчасовою окупацією рф частини Запорізької області, зокрема, м. Мелітополь, Мелітопольське управління Державної казначейської служби України припинило свою діяльність за юридичним місцем знаходження.

З метою утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території Запорізької області та реалізації всіх узурпованих владних повноважень 12.03.2022 представниками окупаційної адміністрації рф всупереч законного порядку встановленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Запорізької області цілеспрямовано створено незаконний орган влади, підпорядкований, керований та фінансований російською федерацією – так звану «Военно-гражданскую администрацию Запорожской области» (юридична та фактична адреса: Запорізька обл, Мелітопольський район, м. Мелітополь, пл. Перемоги, буд. 4), в структуру якої входили галузеві (функціональні) органи адміністрації Запорізької області, зокрема, «Казначейство Военно-гражданской администрации Запорожской области».

Відповідно до ст. 2 «Кодекса законов о труде российской федерации», кожен має право на роботу, яку він вільно обирає чи на яку вільно погоджується, на право розпоряджатися своїми здібностями до роботи, обирати професію та рід занять. Відповідно до вказаного положення, примусова праця заборонена. Згідно зі ст. 18 цього ж кодексу, трудовий договір укладається в письмовій формі. Фактичним прийняттям на роботу вважається момент укладення трудового договору. Відповідно до ст. 56, Трудовий договір - це згода між роботодавцем та працівником, у відповідності до якого роботодавець зобов'язується надати працівнику роботу по обумовленій трудовій функції, забезпечити умови праці та

в повному розмірі виплачувати працівнику заробітну плату, а працівник зобов'язується особисто виконувати визначену цією угодою трудову функцію в інтересах під управлінням та контролем. Крім цього, у ст. 68 даного кодексу зазначено, що роботодавець на підставі укладеного трудового договору видає наказ про прийом на роботу.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час та місці (встановити не виявилось можливим), але не пізніше 01.08.2022 у громадянки України Гушель Ксенії Вікторівни, 30.11.1983 р.н., будучи обізнаною про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, невизнання рф поширення державного суверенітету України на тимчасово окупованій території, з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки входження тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, виник умисел на завдання шкоди національним інтересам України, утвердження тимчасової окупації частини території України, становлення та зміцнення окупаційної влади рф та створених нею нелегітимних органів на тимчасово окупованій території Запорізької області.

З метою реалізації вказаного умислу, 01.07.2022 достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, неодноразово розповсюджувались у засобах масової інформації та мережі Інтернет, громадянка України Гушель К.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Запорізької області – м. Мелітополь Мелітопольського району, з метою завдання шкоди Україні, заручившись підтримкою представників окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово-окупованій території, а саме т.зв. «Военно-гражданская администрация Запорожской области», діючи умисно, достовірно знаючи про нелегітимність таких органів, добровільно зайняла посаду «Главного бухгалтера Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области», яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Не пізніше 01.08.2022 Гушель К.В. зайняла посаду головного бухгалтера «Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области» в окупаційній адміністрації держави-агресора та в межах наданих їй повноважень забезпечувала ведення бухгалтерського обліку в організації по 06.10.2022.

Стороною обвинувачення встановлено, що частиною 5 статті 24 Федерального конституційного закону рф №7-ФКЗ від 04.10.2022 «О принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Запорожской области» передбачено створення та діяльність державної установи, яка виконуватиме функції з казначейського обслуговування виконання бюджетів бюджетної системи рф у відповідності до бюджетного законодавства рф.

Із врахуванням зазначеного, наказом Федерального казначейства рф №287 від 06.10.2022 утворено т.зв. «Управление Федерального казначейства по Запорожской области», яке виступає територіальним органом Федерального казначейства та здійснює обслуговування виконання бюджетів бюджетної системи рф на тимчасово окупованій території Запорізької області.

В подальшому, точний час органом досудового розслідування не встановлено, але не раніше 07.10.2022, Гушель К.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території Запорізької області – м. Мелітополь Мелітопольського району, з метою завдання шкоди Україні, заручившись підтримкою представників окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території, діючи умисно, достовірно знаючи про нелегітимність таких органів, добровільно зайняла посаду «главного бухгалтера Управління Федерального казначейства по Запорожской области», яка пов'язана з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Починаючи з 07.10.2022 по теперішній час Гушель К.В. займає посаду головного бухгалтера «Управління Федерального казначейства по Запорожской области», яке у свою чергу є незаконним органом влади створеним на тимчасово окупованій території України окупаційною адміністрацією держави-агресора (рф) та в межах наданих їй окупаційною адміністрацією держави-агресора повноважень забезпечує ведення бухгалтерського обліку шляхом виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій.

Так, на виконання покладених на Гушель К.В. повноважень, пов'язаних із виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, зокрема передбачених «Уставом Федерального казенного учреждения «Центр по обеспечению деятельности Казначейства россии», остання забезпечує ведення бюджетного обліку у відповідності до чинного законодавства рф, формує бюджетну звітність в органи державної влади, позабюджетні фонди, складає, затверджує власним підписом організаційно-розпорядчі документи так званого «Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области», зокрема так званого «Управління Федерального казначейства по Запорожской области» з питань, пов'язаних зі здійсненням окремих державних повноважень, передбачених «Уставом Федерального казенного учреждения «Центр по обеспечению деятельности Казначейства россии», розпорядження т.зв. «Управление Федерального казначейства по Запорожской области» з питань ведення бюджетного обліку, забезпечує внесення пропозицій щодо формування політики окупаційної адміністрації російської федерації у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів рф, забезпечує реалізацію окупаційної політики російської федерації у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, тощо з метою створення уявного фінансового добробуту і стабільності на тимчасово окупованій російською федерацією території України, фінансування силових органів, які забезпечують здійснення окупаційною адміністрацією ефективного контролю над окупованими територіями України, зокрема Запорізької області.

Крім цього, виконуючи повноваження, покладені на Гушель К.В. як на головного бухгалтера «Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области» та «Управління Федерального казначейства по Запорожской области», п.п. 3.2.-3.4.2. «Приказа Министерства труда и социальной защиты Российской Федерации от 21.02.2019 № 103н "Об утверждении профессионального стандарта "Бухгалтер" (зарегистрирован

25.03.2019 № 54154)», а також п.п. 4.2., 4.3. «Указания ЦБ РФ от 11.03.2014 N3210-У "О порядке ведения кассовых операций юридическими лицами и упрощенном порядке ведения кассовых операций индивидуальными предпринимателями и субъектами малого предпринимательства» (зарегистрировано в Минюсте рф 23.05.2014 № 32404), Гушель К.В. оформлює та затверджує власним підписом усі касові документи, забезпечує ведення бюджетного обліку у відповідності до чинного законодавства рф, формує бюджетну звітність в органи державної влади, позабюджетні фонди, складає та затверджує власним підписом організаційно-розпорядчі документи, формує систематизовану інформацію про об'єкти бухгалтерського обліку відповідно до законодавства російської федерації та складає на її основі бухгалтерську (фінансову) звітність, чим забезпечує здійснення окупаційною адміністрацією ефективного контролю над окупованими територіями України, зокрема Запорізької області.

Відповідно до п. 3.3.1. «Приказа Министерства труда и социальной защиты российской федерации от 21.02.2019 № 103н "Об утверждении профессионального стандарта «Бухгалтер», до обов'язків головного бухгалтера організації входить планування, організація та контроль поточної діяльності бухгалтерської служби забезпечення досягнення цілей та виконання завдань діяльності бухгалтерської служби.

Згідно з ч. 3 ст. 7 «Федерального закона рф «О бухгалтерском учете», головний бухгалтер забезпечує відповідність здійснюваних господарських операцій законодавству російської федерації, контроль за рухом майна та виконанням зобов'язань. Вимоги головного бухгалтера з документального оформлення господарських операцій та подання до бухгалтерії необхідних документів та відомостей є обов'язковими для всіх працівників організації. **Без підпису головного бухгалтера грошові та розрахункові документи, фінансові та кредитні зобов'язання вважаються недійсними та не повинні прийматися до виконання.**

Умисне добровільне зайняття вказаної посади є результатом вільного волевиявлення Гушель К.В., що також підтверджується її перебуванням на посадах у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території Запорізької області з моменту фактичної окупації у 2022 році, а саме: «главного бухгалтера Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области» та «главного бухгалтера Управления Федерального казначейства по Запорожской области».

За таких обставин, Гушель К.В. вчинила колабораційну діяльність – добровільно зайняла посади «главного бухгалтера Казначейства Военно-гражданской администрации Запорожской области» та «главного бухгалтера Управления Федерального казначейства по Запорожской области» пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади створених окупаційною адміністрацією російської федерації в Запорізькій області України та виконувала в них організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції – так званому

«Казначействе Военно-гражданской администрации Запорожской области» та «Управлении Федерального казначейства по Запорожской области».

Таким чином, громадянка України Гушель Ксенія Вікторівна, 30.11.1983 року народження, підозрюється у вчиненні колабораційної діяльності, а саме у добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади створеному на тимчасово окупованій території в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Підозрюваній Гушель К.В. роз'яснено, що відповідно до положень ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України вона має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

_____ / _____ /

Захисник:

_____ / _____ /

Слідчий 1 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

старший лейтенант юстиції

Андрій ДРИВИНСЬКИЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор першого відділу управління організації

і процесуального керівництва досудовим

розслідуванням та підтримання публічного

обвинувачення у кримінальних провадженнях

органів безпеки Департаменту нагляду за

додержанням законів органами безпеки

Офісу Генерального прокурора

Микола СТОЦЬКИЙ